

Liberálny fašizmus a symbol MOR HO!
v kultúre Slovenska.

Beriem do rúk zbrane ducha, aby sme nimi porazili divízie mocných tohto sveta

Ján Lukášik¹

Ing. Dušan Lukášik, CSc

Liptovský Mikuláš

Jún 2020

¹ *tlačiar časopisu MOR HO! počas Povstania v roku 1945*

Management summary

- *Predložený materiál vysvetľuje rolu názvu petície MOR HO! v kultúre Slovenska.*
- *Určuje symbol MOR HO! boja Slovákov za slobodu s medzigeneračným prenosom od čias generácie Ľudovíta Štúra, cez generáciu povstalcov proti fašizmu až po dnešok, charakterizovaný nástupom liberálneho fašizmu.*
- *Poukazuje na pracovné metódy fašizmu tak, ako ich analyzovala psychológia v druhej polovici 20teho storočia*
- *Diskutuje výskyt postupov fašistov v propagande a ukazuje v svetle nových politologických rozborov spojenie týchto postupov s pojmom liberálny s vytvorením spojenia – liberálny fašizmus*
- *Spracovanie tejto témy pre potreby médií urobila novinárka Jana Teleki. Uvádzam spracovanie Jany Teleki ako rozšírený úvod*
- *Pokiaľ čitateľa téma zaujme, detaily nájde v samotnom materiáli*
- *Fenomén vzťahu medzi ochranou prírody a lesníctvom je analyzovaný v časti, kde je diskutovaná teória chaosu.*
- *Sú to nevedomé pozície ochrany prírody a lesníka, ktoré umožnili cielene vytvoriť spor a v spore deštrukciu lesa*
- **PROJEKT:**
 - *V zásade ide o použitie lykožrúta ako biologickej zbrane na znehodnotenie smrečín*
 - *Znehodnotenie lesníckych pozemkov*
 - *Označenie za vinníka lesníka*
 - *Vyvlastnenie alebo skúpenie či vymenenie pozemkov v TANAPE alebo NAPANTE, či iných NP do majetku štátu*
 - *Zadĺženie štátu vytvorí tlak na zníženie výmery NP a následne odpredaj vyvoleným subjektom do súkromného vlastníctva*

Ako pracovné nástroje sú široko používané metódy, ktoré sú známe z využívania počas propagandy fašizmu dnes pod hlavičkou tolerancie slobodného rozhodovania s rozhodujúcimi pôsobeniami na deformovanie reality vo vedomí človeka a využívanie v psychologickej rovine techniku podriadeného autorite.

Liberálny fašizmus v kultúre Slovenska

Dušan Lukášik 15 júna, 2020

V modernej informačnej dobe čelíme novému fenoménu *“deformovanej reality”*, ktorá je podsúvaná davom v mene tolerance a slobody.

Trh s informáciami

V propagande sú používané, v mene slobody médií, všetky dostupné nástroje masmediálnej komunikácie. Moderné technológie distribúcie informácií, ako je internet a sociálne siete, umožňujú v interaktívnom režime „vtiahnuť“ užívateľa do dialógu *a cestou pôsobenia na jeho nevedomé procesy opakovaním postupne formovať jeho názor*. Sociálne siete, akým je napríklad Facebook boli konštruované s prihladením na neurobiologickú odozvu človeka s cieľom *maximalizovať produkciu dopamínu užívateľa a tým postupne vytvárať závislosť užívateľa na práci so sociálnou sieťou*. Pri dlhodobej práci so sociálnou sieťou potom vzniká podobný efekt akým je štandardná závislosť. Pri dostatočnom opakovaní dochádza zároveň cez podnety k stimulovaniu vybrané neurobiologické mozgové štruktúry. Tým dochádza k postupnému remodelovaniu mozgu užívateľa – stáva sa závislým na sociálnej sieti v zmysle opakovanej dávky dopamínu generovaného v interakcii so sociálnou sieťou. Popri fenoménu v neurobiológii, je možné konštatovať, že *štát zatiaľ rezignoval na konštrukciu a reguláciu distribúcie na trhu s informáciami*. Túto rolu pomerne úspešne prevzali súkromné spoločnosti ako súčasť vlastných nástrojov v infraštruktúre poskytovaných služieb vo verejnom priestore informácií.

Navyše, vznikajú samostatné iniciatívy, ktoré *vystupujú s autoritou “majiteľa pravdy” a sami seba pasujú do role arbitra*, čo je pravdivá a čo je nepravdivá informácia. Čitateľ si nemá ako uvedomiť, že na trhu s informáciami sú prítomné informačné služby, ktoré pri spravodajských hrách využívajú fenomén zavádzajúcej, uveriteľnej ale veľmi ťažko overiteľnej informácie bežným čitateľom. Kým profesionálne info služby disponujú technológiami a postupmi, ako z informácií odfiltrovať informácie s vysokou pravdepodobnosťou ako nepravdivé u bežného čitateľa nie je možné očakávať takýto postup.

Až úsmevne pôsobí, keď univerzitný profesor s vedeckou kandidatúrou vo fyzikálno matematických vedách obhajuje svoje príspevky v médiách cez argument, podľa ktorého dané médium, ktorému poskytol svoj rozhovor, nie je uvedené medzi konšpiračnými médiami v zoznamoch takejto amatérskej cenzorskej skupiny, nech už sa nazve akokoľvek.

Nástroje

Nový fenomén, ktorý je používaný v priestore informácií a propagandy je fenoménom, umožňujúci vnútiť svoje vlastné videnie sveta druhým. Moderné nástroje umožňujú využiť sily médií v propagande na vytvorenie situácie, kedy jednotlivec disponuje dočasne autoritou voči verejnosti, čo umožňuje presadiť a vniesť vlastný názor na problém verejnosti a **s autoritou "majiteľa pravdy" umlčať kohokoľvek**, kto nesúhlasí s jeho názorom.

Pozícia, do ktorej sa protagonista samovoľne ustanoví je predstavenie tolerancie, spolupráce a liberalizmu. Jazyk, ktorý sa účinne využíva je jazykom spravodlivosti, diverzity a rovnosti s tým, že sa snažia presvedčiť verejnosť, že sú tí správni, ktorí poskytujú maximálnu mieru tolerancie, progresu spravodlivosti a že ktokoľvek, kto im oponuje je automaticky zaradený medzi netolerantné, konfliktné osoby, často označené za bigotných patriacich so svojimi názormi do minulosti. Bližšie skúmanie javov umožňuje tvrdiť, že **obľúbeným nástrojom je zmena dobra na zlo a nové zlo vydávané stále za dobro**.

Na túto zmenu dobra na zlo sa používajú nástroje od poloprávd, alebo právd vytrhnutých z kontextu až po v danom momente neoveriteľné lživé ale uveriteľné tvrdenia. Celý proces je možné v symbolickom jazyku mýtov (May, 2007) rozdeliť na štyri fázy:

1. **Diabol sa skryje do detailu (Thompson, 1998)**
2. **Lucifer dobro zmení na zlo (Zimbardo, 2007)**
3. **Démon súhlasu vytvorí dav (Tatarka, 1956)**
4. **Satan indoktrínuje a polarizuje dav tak, že dav vníma zlo za dobro (Alvarová, 2020)(Le Bon, 2012) (Goldberg, 2009) (Huemer, 2013) (Sighele, 2018)**

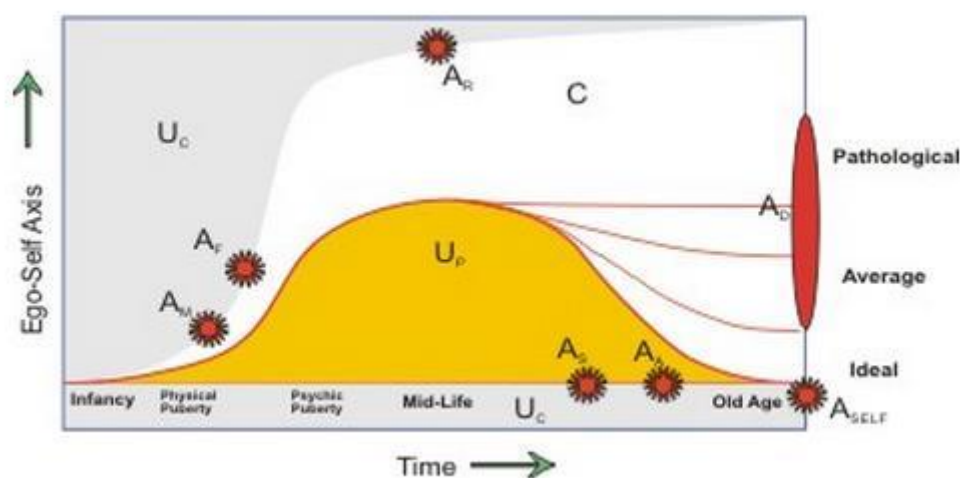
Pre účely ovplyvňovania spoločnosti sú vytvárané virtuálne ale aj reálne davy, ktoré sú potom indoktrinované riadiacimi osobami davu (Lovaš, 2018). V rámci davu sa potom jednotlivec cíti komfortne aj pri vedomom prekračovaní platných zákonov, kde dochádza k vytváraniu škôd na spoločnom majetku. Keď Milgram študoval základný predpoklad vzniku fašistického spôsobu práce, zistil, že rozhodujúcim nástrojom je **podriadenie si človeka autorite**. Vtedy dochádza k potlačeniu kritického myslenia ako dôsledok toho, že v psychologickvej rovine dochádza k pocitu prevzatia zodpovednosti za konanie nadriadeným a podriadený, vykonávajúci príkazy nepociťuje osobnú zodpovednosť, napriek tomu, že zodpovednosti nie je zbavený (Milgram, 2009).

Zimbardo vo svojich štúdiách šiel ďalej a pri analýze systému dospel k poznaniu, že človek podriadený autorite sa prispôsobuje nastavenému systému v priebehu pár dní (Zimbardo, 2007). Zároveň je systém konštruovaný tak, aby reálna zodpovednosť bola oddelená čo najviac od konečného užívateľa výhod a nebolo možné spojiť akt, porušujúci zákon s užívateľom výhod. Systém s Luciferovým efektom obsahuje tri základné zložky:

1. **Podriadenosť autorite**
2. **Ekonomické, existenčné a sociologické sily, ktoré nútia prispôbiť sa nastavenému systému**
3. **Distribúciu a oddelenie zodpovednosti za akty porušujúce zákon od konečného užívateľa výhod**

Neurobiológia a psychológia rozhodovacieho procesu človeka

Rozhodovací proces človeka pozostáva z celého zložitého vyhodnocovania situácie jednak z racionálne vyhodnocovaných faktov a z minulých skúseností, zachytených v nevedomej pamäti (Damasio, 2004). Ak sú prítomné komplexy, tak nevedomá pamäť môže silne deformovať realitu a v konečnom výsledku rozhodovací proces človeka je zdeformovaný práve prítomnosťou takéhoto komplexu (Jung, 2000). Jung zistil, že najsilnejším komplexom prítomný v psychike človeka je komplex, ktorý pomenoval komplex hrdiny A_R . Pokiaľ sú tieto komplexy prítomné v psychike človeka, je možné ich aktivovať a cez ne riadiť rozhodovanie človeka. Taký jedinec je neustále motivovaný bojovať s nepriateľom aj keď nepriateľa niet (Cervantes Saavedra, 1975). Nástup moderných sociálnych sietí umožňuje cielene vytvárať davy, riadiť ich a následne indoktrinovať informáciami, ktoré polarizujú dav podľa želania ich samozvaných vodcov davu (Le Bon, 2012). Možnosti modernej

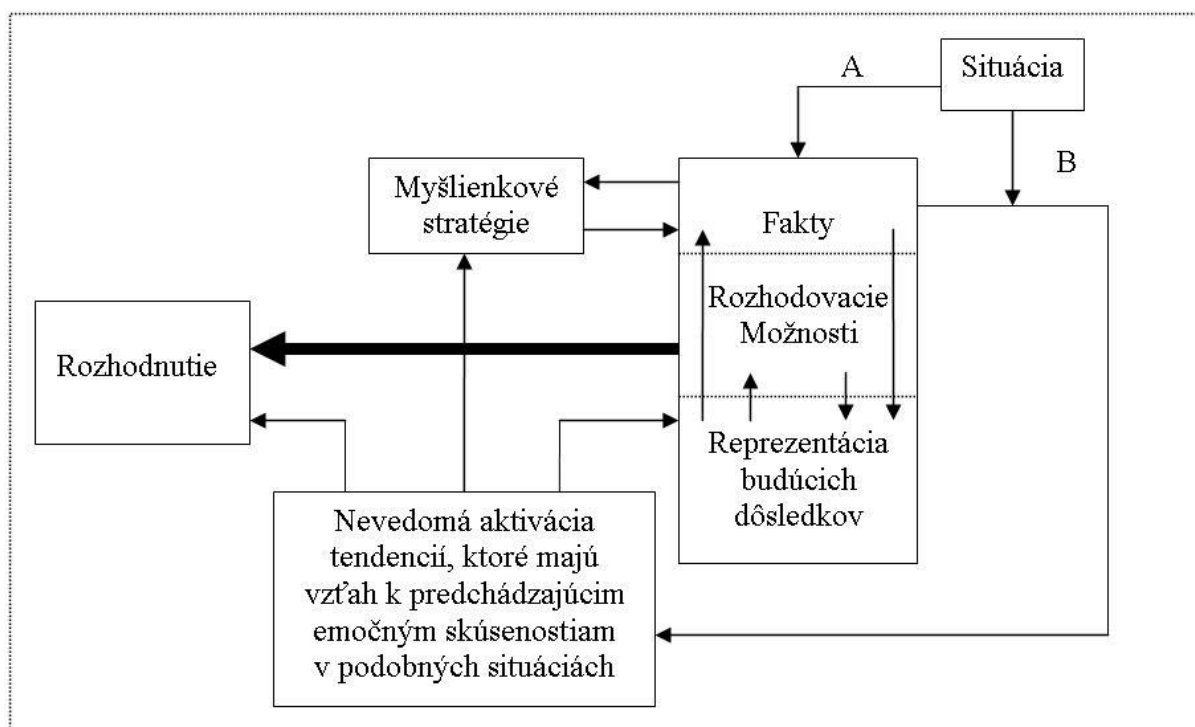

Komplexy Anima A_M , Animus A_F a komplex Hrdinu A_R tvoria základné komplexy.

propagandy (Alvarová, 2020) posunuli tvorbu a riadenie davu cez nevedomé procesy do polohy, kedy je možné tvrdiť, že vojnové konflikty sa preniesli do informačných rovín, kde rozhodujúci súboj je na úrovni ovplyvňovania rozhodovania človeka cez nevedomé procesy.

Komplex hrdinu je psychologickým prejavom traumy. Špeciálny typ vývojovej traumy vzniká v procese vývoja dieťaťa a často je navonok prezentovaný v podobe detskej koliky (van der Kolk, 2005). V populácii v SR je približne 25% detí, ktoré prekonali detskú koliku. Aj preto sú výsledky volieb, kde kandidát sa prezentuje verejnosti ako hrdina ovplyvnený masívne touto skupinou voličov. Zvlášť viditeľné je to v posledných prezidentských a parlamentných voľbách, kde víťazi zaznamenali v prvom kole prezidentských volieb približne 25% tnú podporu a podobne víťaz v parlamentných voľbách. Stačilo, že sa **víťazi prezentovali ako bojovníci so zlom**.

Problém indoktrinovaných davov rozoberá v svojej publikácii aj generál Lorenc (Lovaš, 2018). Je až úsmevné, že ako príklad politického boja poukazuje na prvý pohľad tak banálnu záležitosť akým je lykožrút. Ak lykožrút predstavuje súčasť prírody a plní funkciu dobra, **umožnenie jeho premnoženia sa jeho funkcia mení na predátora lesa, schopného zničiť zdravý strom a teda predstavuje zlo**. Liberálny fašizmus ale bude donekonečna trvať na tom, že lykožrút je dobro a bude ho chrániť aj za cenu teroristických činov, ako to predviedli aktivisti Greenpeace a VLK v apríli 2007 v Tichej doline, kedy bránili fyzicky v práci lesníkov pri spracovaní kalamity. Pekný príklad predstavuje zmes poloprávd a informácií vytrhnutých z kontextu ohľadom lykožrúta na stránke My sme les (My sme les, 2018)

Rozhodovací proces človeka. Zdroj: Antonio Damasio (Damasio, 2004)

I

Podobne premnožený medveď je pod ochranou pseudo ochranárov a jeho nebezpečie je vedome zľahčované do tej miery, že zodpovedné orgány nekonajú s výsledkom, že **medvede sa stali biologickou zbraňou a terorizujú obyvateľstvo obcí v kontakte s biotopom medveďa.**

V takomto ponímaní lykožrút cez zvýšenie počtu nad kritické množstvo zmenil svoju rolu z lekára a sanitára lesa na jeho predátora, schopného zničiť zdravý strom a postupne celý les.

Podobne premnožený medveď sa stal predátorom, ktorý narušuje biologickú rovnováhu biotopu a zároveň ohrozuje na zdraví a na živote človeka, čo je v rozpore s ústavou.

Tak lykožrút ako aj medveď terorizuje les a spoločnosť. Preto je možné tvrdiť, že **lykožrút a medveď predstavujú biologické zbrane**, ktoré ničia les a vytvárajú atmosféru strachu v spoločnosti, ktorá je v kontakte s lesom a prírodou ako sú obce a mestá v kontakte s lesom. **Sú nástrojom ekologického terorizmu v zmysle bezpečnostných modelov Kaplana (Kaplan, 1999).** Keďže používajú všetky nástroje, ktoré popísal Milgram (Milgram, 2009) a vyhovujú aj modelu s Luciferovým efektom (Zimbardo, 2007) a využívajú indoktrináciu davu (Sighele, 2018) (Alvarová, 2020) (Huemer, 2013) je možné tvrdiť, že **ekologický terorizmus je len formou liberálneho fašizmu**(Goldberg, 2009) (Brown, 2018).

Liberálny fašizmus nie je konšpiráciou alebo mýtom, ale perfektne prepracovanou politickou silou, ktorá je schopná sa manifestovať aj takými prehláseniami, kde dochádza k označeniu občanov za opice a pokiaľ nesúhlasia s názormi protagonistov tak Slovákom bolo ohlásené, že sa vytvárajú zoznamy, podľa ktorých budú občanov na zoznamoch strieľať. Prehlásenie, že je to satira už nemôže nik brať vážne.

Spracované redakciou Eurorešpekt 15. júna 2020

***Liberálny fašizmus a symbol MOR HO!
v kultúre Slovenska.***

Beriem do rúk zbrane ducha, aby sme nimi porazili divízie mocných tohto sveta

Ján Lukášik²

Ing. Dušan Lukášik, CSc

Liptovský Mikuláš

Jún 2020

² tlačiar časopisu MOR HO! počas Povstania v roku 1945

Liberálny fašizmus a symbol MOR HO! v kultúre Slovenska.

V modernej informačnej dobe čelíme novému fenoménu a to ***deformovanej realite***, ktorá je podsúvaná davom v mene tolerance a slobody.

Trh s informáciami

V propagande sú používané v mene slobody médií všetky dostupné nástroje mass mediálnej komunikácie. Moderné technológie distribúcie informácií, ako je internet a sociálne siete, umožňujú v interaktívnom režime „vtiahnuť“ užívateľa do dialógu ***a cestou pôsobenia na jeho nevedomé procesy opakovaním postupne formovať jeho názor***. Sociálne siete, akým je napríklad Facebook boli konštruované s prihliadnutím na neurobiologickú odozvu človeka s cieľom ***maximalizovať produkciu dopamínu užívateľa a tým postupne vytvárať závislosť užívateľa na práci so sociálnou sieťou***. Pri dlhodobej práci so sociálnou sieťou potom vzniká podobný efekt akým je štandardná závislosť. Pri dostatočnom opakovaní dochádza zároveň cez podnety k stimulovaniu vybranej neurobiologickej mozgovej štruktúry. Tým dochádza k postupnému remodelovaniu mozgu užívateľa – stáva sa závislým na sociálnej sieti v zmysle opakovanej dávky dopamínu generovaného v interakcii so sociálnou sieťou.

Popri fenoménu v neurobiológii, je možné konštatovať, že ***štát zatiaľ rezignoval na konštrukciu a reguláciu distribúcie na trhu s informáciami***. Túto rolu pomerne úspešne prevzali súkromné spoločnosti ako súčasť vlastných nástrojov v infraštruktúre poskytovaných služieb vo verejnom priestore informácií. Navyše, vznikajú samostatné iniciatívy, ktoré ***vystupujú s autoritou MAJITEĽA PRAVDY a sami seba pasujú do role arbitra***, čo je pravdivá a čo je nepravdivá informácia. Čitateľ si nemá ako uvedomiť, že na trhu s informáciami sú prítomné informačné služby, ktoré pri spravodajských hrách využívajú fenomén zavádzajúcej, uveriteľnej ale veľmi ťažko overiteľnej informácie bežným čitateľom. Kým profesionálne info služby disponujú technológiami a postupmi, ako z informácií odfiltrovať informácie s vysokou pravdepodobnosťou ako nepravdivé u bežného čitateľa nie je možné očakávať takýto postup. Až úsmevne pôsobí, keď univerzitný profesor s vedeckou kandidatúrou vo fyzikálno matematických vedách obhajuje svoje príspevky v médiách cez argument, podľa ktorého dané médium, ktorému poskytol svoj rozhovor, nie je uvedené medzi konšpiračnými médiami v zoznamoch takejto amatérskej cenzorskej skupiny, nech už sa nazve akokoľvek.

Nástroje

Nový fenomén, ktorý je používaný v priestore informácií a propagandy je fenoménom, umožňujúci vnútiť svoje vlastné videnie sveta druhým. Moderné nástroje umožňujú využiť sily médií v propagande na vytvorenie situácie, kedy jednotlivec disponuje dočasne autoritou voči verejnosti, čo umožňuje presadiť a vniesť vlastný názor na problém verejnosti a ***s autoritou MAJITEĽA PRAVDY umlčať kohokoľvek***, kto nesúhlasí s jeho názorom. Pozícia, do ktorej sa protagonista samozvane ustanoví je predstavenie tolerance, spolupráce a liberalizmu. Jazyk, ktorý sa účinne využíva je jazykom spravodlivosti, diverzity a rovnosti s tým, že sa snažia presvedčiť verejnosť, že sú tí správni, ktorí poskytujú maximálnu mieru tolerance, progresu spravodlivosti a že ktokoľvek, kto im oponuje je automaticky zaradený medzi netolerantné, konfliktné osoby, často označené za bigotných

patriacich so svojimi názormi do minulosti. Bližšie skúmanie javov umožňuje tvrdiť, že **oblúbeným nástrojom je zmena dobra na zlo a nové zlo vydávané stále za dobro**. Na túto zmenu dobra na zlo sa používajú nástroje od poloprávd, alebo právd vytrhnutých z kontextu až po v danom momente neoveriteľné lživé ale uveriteľné tvrdenia. Celý proces je možné v symbolickom jazyku mýtov (May, 2007) rozdeliť na štyri fázy:

1. *Diabol sa skryje do detailu (Thompson, 1998)*
2. *Lucifer dobro zmení na zlo (Zimbardo, 2007)*
3. *Démon súhlasu vytvorí dav (Tataraka, 1956)*
4. *Satan indoktrínuje a polarizuje dav tak, že dav vníma zlo za dobro (Alvarová, 2020) (Le Bon, 2012) (Goldberg, 2009) (Huemer, 2013) (Sighele, 2018)*

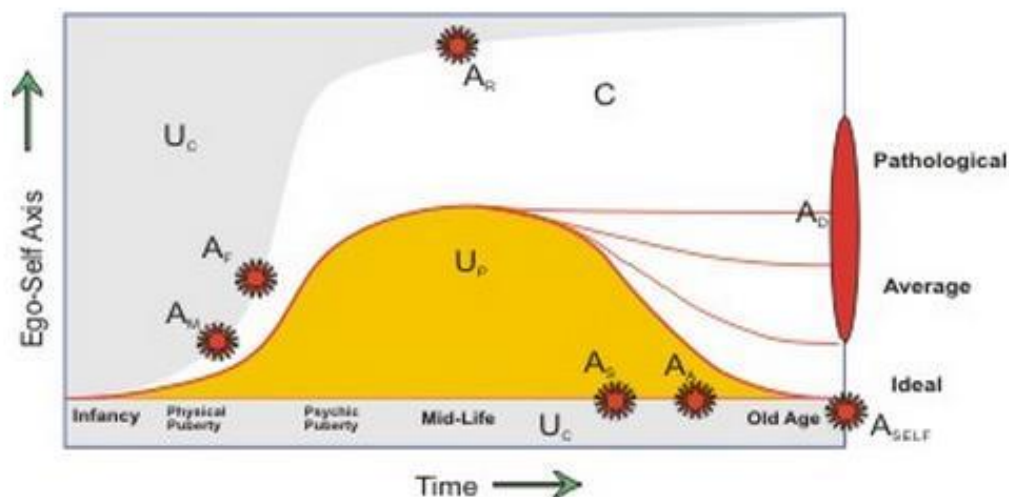
Pre účely ovplyvňovania spoločnosti sú vytvárané virtuálne ale aj reálne davy, ktoré sú potom indoktrinované riadiacimi osobami davu (Lovaš, 2018). V rámci davu sa potom jednotlivec cíti komfortne aj pri vedomom prekračovaní platných zákonov, kde dochádza k vytváraniu škôd na spoločnom majetku. Keď Milgram študoval základný predpoklad vzniku fašistického spôsobu práce, zistil, že rozhodujúcim nástrojom je **podriadenie si človeka autorite**. *Vtedy dochádza k potlačeniu kritického myslenia ako dôsledok toho, že v psychologickvej rovine dochádza k pocitu prevzatia zodpovednosti za konanie nadriadeným a podriadený, vykonávajúci príkazy nepociťuje osobnú zodpovednosť, napriek tomu, že zodpovednosti nie je zbavený (Milgram, 2009).*

Zimbardo vo svojich štúdiách šiel ďalej a pri analýze systému dospel k poznaniu, že človek podriadený autorite sa prispôsobuje nastavenému systému v priebehu pár dní (Zimbardo, 2007). Zároveň je systém konštruovaný tak, aby reálna zodpovednosť bola oddelená čo najviac od konečného užívateľa výhod a nebolo možné spojiť akt, porušujúci zákon s užívateľom výhod. Systém s Luciferovým efektom obsahuje tri základné zložky:

1. **Podriadenosť autorite**
2. **Ekonomické, existenčné a sociologické sily, ktoré nútia prispôbiť sa nastavenému systému**
3. **Distribúciu a oddelenie zodpovednosti za akty porušujúce zákon od konečného užívateľa výhod**

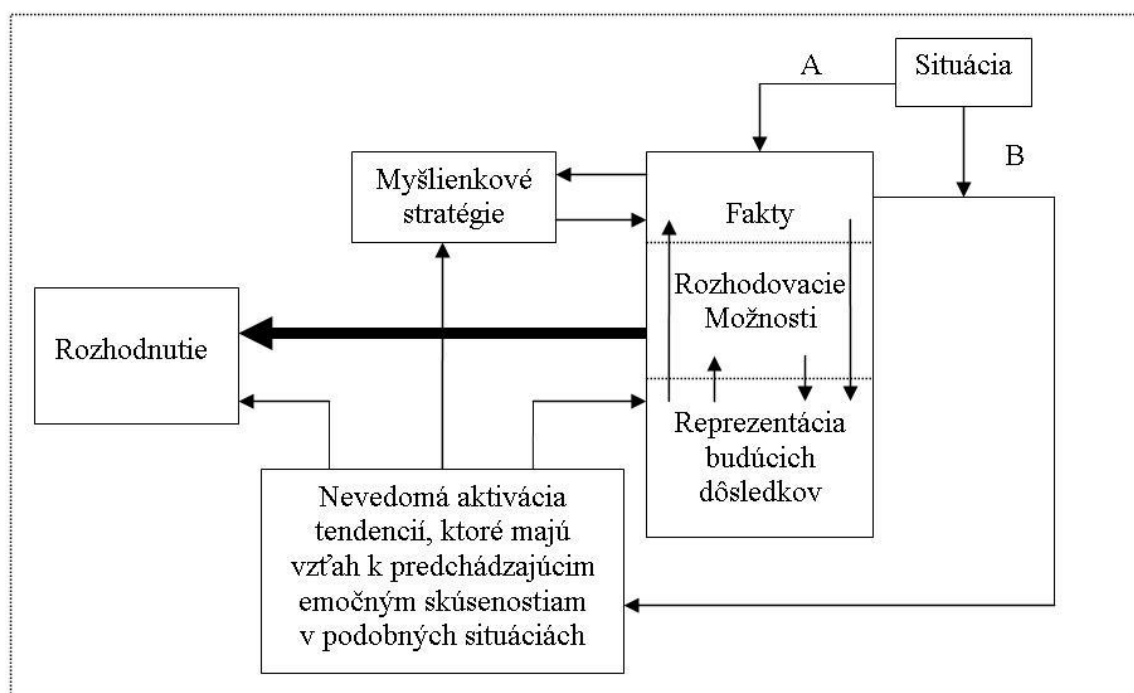
Neurobiológia a psychológia rozhodovacieho procesu človeka

Rozhodovací proces človeka pozostáva z celého zložitého vyhodnocovania situácie jednak z racionálne vyhodnocovaných faktov a z minulých skúseností, zachytených v nevedomej pamäti (Damasio, 2004). Ak sú prítomné komplexy, tak nevedomá pamäť môže silne deformovať realitu a v konečnom výsledku rozhodovací proces človeka je zdeformovaný práve prítomnosťou takéhoto komplexu (Jung, 2000). Jung zistil, že najsilnejším komplexom prítomný v psychike človeka je komplex, ktorý pomenoval komplex hrdiny A_R . Pokiaľ sú tieto komplexy prítomné v psychike človeka, je možné ich aktivovať a cez ne riadiť rozhodovanie človeka. Taký jedinec je neustále motivovaný bojovať s nepriateľom aj keď nepriateľa niet (Cervantes Saavedra, 1975). Nástup moderných sociálnych sietí umožňuje cielene vytvárať davy, riadiť ich a následne indoktrinovať informáciami, ktoré polarizujú dav podľa želania ich samozvaných vodcov davu (Le Bon, 2012). Možnosti modernej

Komplexy Anima A_M , Animus A_F a komplex Hrdinu A_R tvoria základné komplexy.

propagandy (Alvarová, 2020) posunuli tvorbu a riadenie davu cez nevedomé procesy do polohy , kedy je možné tvrdiť, že vojnové konflikty sa preniesli do informačných rovín, kde rozhodujúci súboj je na úrovni ovplyvňovania rozhodovania človeka cez nevedomé procesy.

I

Rozhodovací proces človeka. Zdroj: Antonio Damasio (Damasio, 2004)

Komplex hrdinu je psychologickým prejavom traumy. Špeciálny typ vývojovej traumy vzniká v procese vývoja dieťaťa a často je navonok prezentovaný v podobe detskej koliky (van der Kolk, 2005). V populácii v SR je približne 25% detí, ktoré prekonali detskú koliku. Aj preto sú výsledky volieb, kde kandidát sa prezentuje verejnosti ako hrdina ovplyvnený masívne touto skupinou voličov. Zvlášť viditeľné je to v posledných prezidentských a parlamentných voľbách, kde víťazi zaznamenali v prvom kole prezidentských volieb približne 25% tnú podporu a podobne víťaz v parlamentných voľbách. Stačilo, že sa **víťazi prezentovali ako bojovníci so zlom**.

Problém indoktrinovaných davov rozoberá v svojej publikácii aj generál Lorenc (Lovaš, 2018). Je až úsmevné, že ako príklad politického boja poukazuje na prvý pohľad tak banálnu záležitosť akým je lykožrút. Ak lykožrút predstavuje súčasť prírody a plní funkciu dobra, **umožnenie jeho premnoženia sa jeho funkcia mení na predátora lesa, schopného zničiť zdravý strom a teda predstavuje zlo**. Liberálny fašizmus ale bude donekonečna trvať na tom, že lykožrút je dobro a bude ho chrániť aj za cenu teroristických činov, ako to predviedli aktivisti Greenpeace a VLK v apríli 2007 v Tichej doline, kedy bránili fyzicky v práci lesníkov pri spracovaní kalamity. Pekný príklad predstavuje zmes poloprávd a informácií vytrhnutých z kontextu ohľadom lykožrúta na stránke My sme les (My sme les, 2018)

Podobne premnožený medveď je pod ochranou pseudoochránárov a jeho nebezpečie je vedome zľahčované do tej miery, že zodpovedné orgány nekonajú s výsledkom, že medvede sa stali biologickou zbraňou a terorizujú obyvateľstvo obcí v kontakte s biotopom medveďa.

V takomto ponímaní lykožrút cez zvýšenie počtu nad kritické množstvo zmenil svoju rolu z lekára a sanitára lesa na jeho predátora, schopného zničiť zdravý strom a postupne celý les.

Podobne premnožený medveď sa stal predátorom, ktorý narušuje biologickú rovnováhu biotopu a zároveň ohrozuje na zdraví a na živote človeka, čo je v rozpore s ústavou.

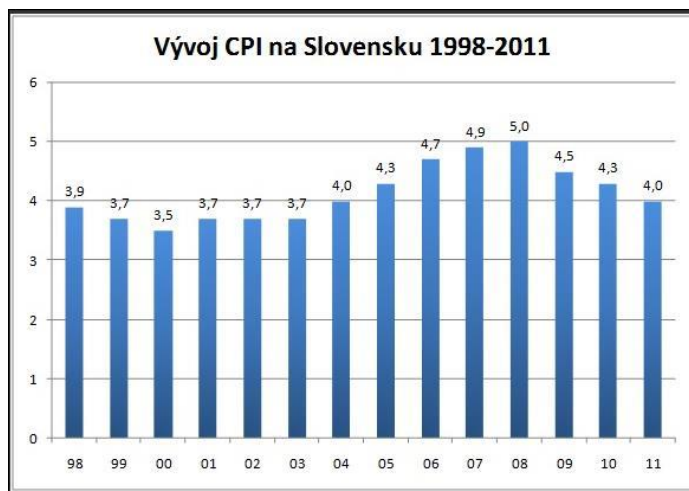
Tak lykožrút ako aj medveď terorizuje les a spoločnosť. Preto je možné tvrdiť, že **lykožrút a medveď predstavujú biologické zbrane**, ktoré ničia les a vytvárajú atmosféru strachu v spoločnosti, ktorá je v kontakte s lesom a prírodou ako sú obce a mestá v kontakte s lesom. **Sú nástrojom ekologického terorizmu v zmysle bezpečnostných modelov Kaplana (Kaplan, 1999)**. Keďže používajú všetky nástroje, ktoré popísal Milgram (Milgram, 2009) a vyhovujú aj modelu s Luciferovým efektom (Zimbardo, 2007) a využívajú indoktrináciu davu (Sighele, 2018) (Alvarová, 2020) (Huemer, 2013) je možné tvrdiť, že **ekologický terorizmus je len formou liberálneho fašizmu** (Goldberg, 2009) (Brown, 2018).

Liberálny fašizmus nie je konšpiráciou alebo mýtom, ale perfektne prepracovanou politickou silou, ktorá je schopná sa manifestovať aj takými prehláseniami, kde dochádza k označeniu občanov za opice a pokiaľ nesúhlasia s názormi protagonistov tak Slovákom bolo ohlásené, že sa vytvárajú zoznamy, podľa ktorých budú občania na zoznamoch strieľať. Prehlásenie, že je to satira už nemôže nik brať vážne.

Demokracia alebo diktatúra?

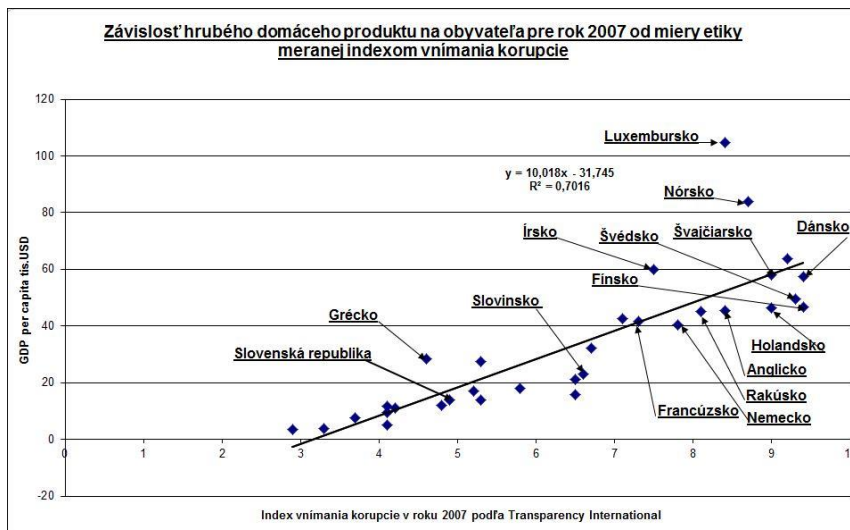
Slovenskú republiku nikto nepodozrieva, že nie je demokratickou spoločnosťou. Zľahčovanie a hlavne povýšenie formy nad obsah zastiera, že svojim obsahom je častokrát veľmi vzdialená od princípov trhu, kedy dochádza k zosúladieniu individuálnych záujmov so spoločenskými záujmami. DeMesquito analyzoval oddelene formu a obsah a zistil, že u prvých dvadsať štátov podľa kritérií životnej úrovne len Singapoore má formu diktátorskú a obsah demokratický. Ostatné štáty v rebríčku majú formu zástupnej demokracie a obsah konštrukcie trhov, kde je zosúladený individuálny záujem so záujmom spoločenským (De Mesquita, 2012).

Ak budeme posudzovať obsahovú stránku prerozdelenia zdrojov spoločnosti prostredníctvom trhov, všeobecným meradlom predstavuje index korupcie. Rozbor poukazuje na skutočnosť, že je to korupcia, ktorá umožňuje vnieť do zákonov ustanovenia, ktoré deformujú trh a vytvárajú skryté redistribúcie v prospech vyvolených subjektov. Inštitucionalizovaná korupcia je potom špecifickou formou korupcie, ktorá vytvára sítě zákonné podmienky ale ako konštatoval

pán predseda NR SR Andrej Danko, prijaté zákony trestajú nevinných³. Dlhodobá hodnota indexu korupcie v rozmedzí 4,0 až 5,0 v SR, umožňuje tvrdiť, že obsah politik v SR je značne ďaleko od segmentu, v ktorom dochádza k reálnemu posilňovaniu slobody. V niektorých prípadoch, ako je organizácia II. piliera dôchodkového systému, organizácia energetického trhu alebo zdravotného systému, dochádza k trans-

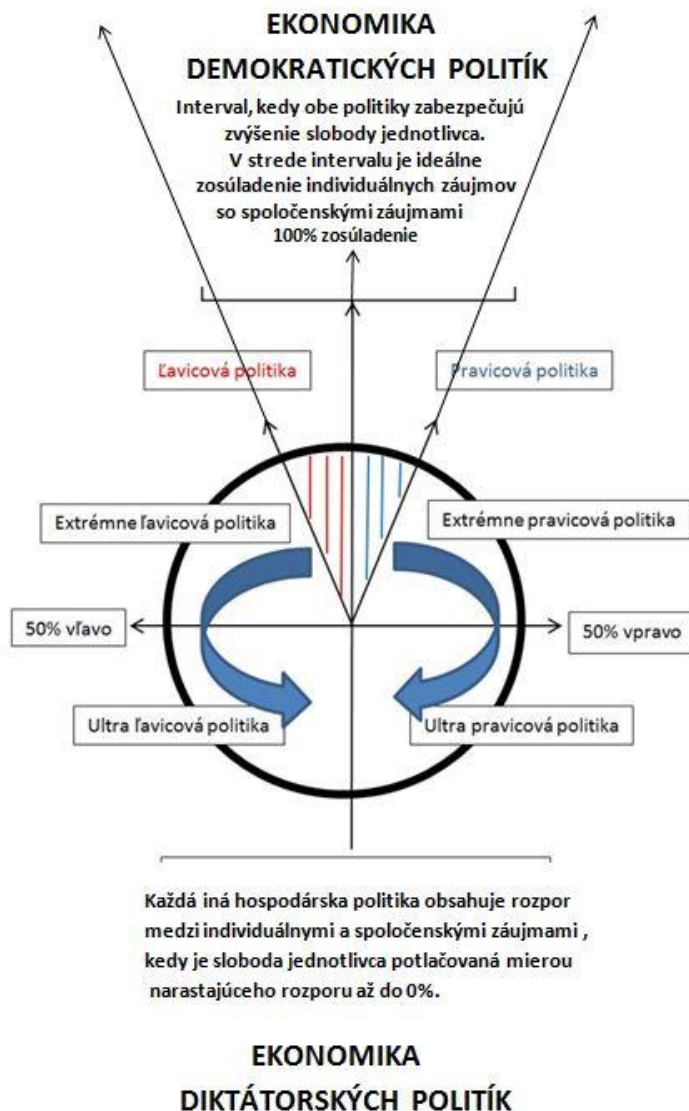
feru zdrojov bez primeraného dodania služby. V extrémne dochádza k praktickému ale skrytému transferu zdrojov bez dodania produktu. V štátoch EU je možné ukázať, že odstránením 10% korupcie sa zdvojnásobuje tvorba HDP na osobu. Očista spoločnosti od korupcie je jeden z efektívnych nástrojov na

posilnenie demokracie. Je to práve vysoká úroveň korupcie, ktorá umožňuje realizovať obsah politik spojených s diktátorskými praktikami, súčasťou ktorých sú aj praktiky liberálneho fašizmu.

³ „Asi sa zhodneme na tom, že parlament je to najsvätejšie miesto, kde by sa malo naozaj súťažiť len slovami, nemala by tam byť hystéria, prejavy, ktoré vidíme na ulici, demonštrácie, urážanie, hanenie, ale asi by to malo byť miesto, kde vznikajú tie najlepšie zákony, ktoré uľahčia, pomôžu, možno aj zabezpečia následne potrestanie tých ľudí, ktorí si to nezaslúžia“. Andrej Danko.

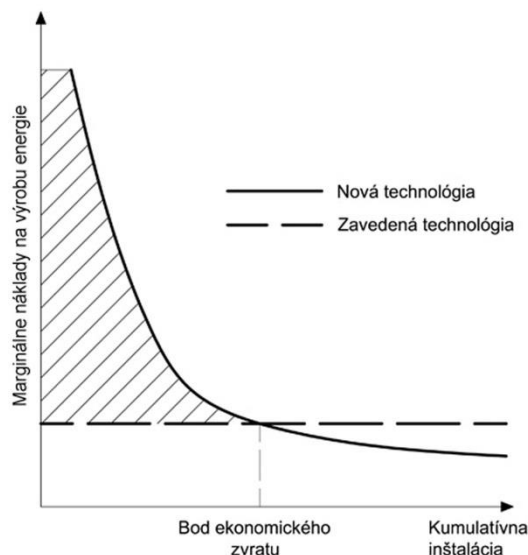
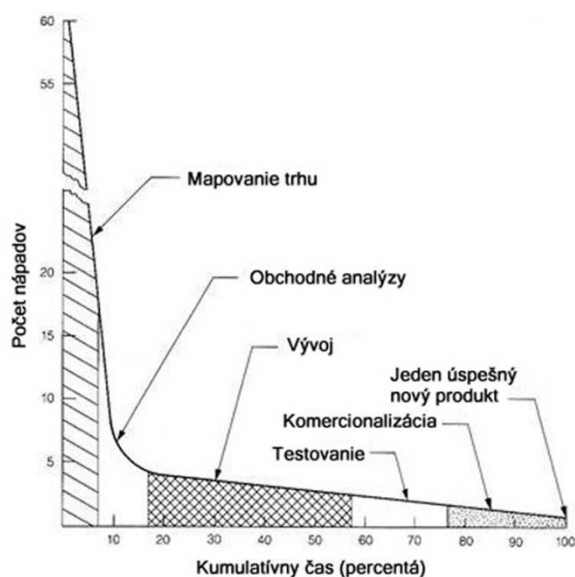
POLITIKA

Veda, vedomosti, znalosti a etika vo vede.

V procese tvorby produktu, či už je to služba alebo tovar, predchádza v modernej spoločnosti vždy etapa výskumu ako prvá. Následne sú realizované ďalšie etapy, ktorých účelom je overiť výsledky základného výskumu v etape aplikovaného výskumu. Po etape aplikovaného výskumu nasleduje etapa, ktorá sa zvyčajne rieši na úrovni malých inovatívnych podnikov alebo na úrovni vývojových centier veľkých podnikov a nazýva sa etapa vývoja. Z etapy vývoja, pokiaľ je vývoj produktu úspešný, dochádza v regulovanom procese k zavedeniu výrobku do výroby. Meranie procesov od získania vedomosti v procese základného výskumu až po uvedenie produktu na trh sa realizuje cez znalostnú krivku, ktorá popisuje kvalitatívny proces postupnej premeny vedomosti na znalosť ako výraz pre

kritérium správnosti, ktorou je prax a reálny produkt. Ekonomickú stránku produktu vystihuje bod zvratu v procese ekonomiky z rozsahu.

Kvalitatívna znalostná krivka (Pierce II, 1988)

Kvantitatívna znalostná krivka (Stern et al., 2006)

Z kvalitatívnej znalostnej krivky je evidentné, že celý proces nového produktu má značné množstvo kvalitatívne odlišných fáz. V každej fáze zvlášť u zložitých systémov a produktov práve nadobudnuté informácie a vedomosti umožňujú posudzovať, nakoľko vedomosť zo základného výskumu je vhodná na trh a nakoľko je buď morálne zastaraná alebo technicky nerealizovateľná, alebo je malý predpoklad, aby dosiahla cenovú hladinu atraktívnu pre trh. Prakticky v každej fáze života produktu dochádza postupne k vyradovaniu vedomostí, ktoré nespĺňajú kritéria trhu.

Rizikový kapitál sa ujíma aplikovaného vývoja pri riziku 1:5 a nižšie, t.j. keď aspoň jedna z piatich vedomostí má šancu uspieť.

V 70tych rokoch 20teho storočia bolo potrebné mať k dispozícii 60 vedomostí zo základného výskumu, aby aspoň jedna sa pretvorila na znalosť (Pierce II, 1988). V roku 2009 Koulopoulos uvádza, že je potrebných až 300 vedomostí zo základného výskumu aby sa jedna dostala na trh (Koulopoulos, 2009).

Aké je časové hľadisko?

Proces pretvárania vedomostí získaných základným vedeckým výskumom na znalosti sa líši časovo podľa oboru. Ako príklad môže poslúžiť tepelné čerpadlo, kde prvá myšlienka Carnota vznikla v roku 1824 (Zogg, 2008). Ale sériová výroba kompresorov pre chladničky začala niekedy v polovici 20teho storočia. Tepelné čerpadlo určené pre vykurovanie veľkých priestorov bolo ako prvé inštalované v tridsiatych rokoch minulého storočia v Zurichu, ale do sériovej výroby sa dostalo až v roku 1990. Teda 166 rokov od vzniku prvej vedecky získanej vedomosti.

Podobne je možné vysledovať napríklad znalostnú krivku fotovoltaikej elektrárne. Podobne ako tepelné čerpadlo, aj u fotovoltaikeho javu datujeme jeho vedecké zistenie z roku 1839 A.E.Becquerelom. Očakáva sa, že bodom zvratu prejde technológia fotovoltaičských článkov v rozmedzí rokov 2020 až 2024. Opäť je to cca 166 rokov.

U biologických systémov, akým je les, je možné očakávať kratšie etapy výskumu a vývoja okrem iného aj preto, lebo živý organizmus reaguje na vonkajší podnet a dokáže sa čiastočne adaptovať. Ak teda máme k dispozícii lesnícke postupy overené 300 rokmi, tak potom nové postupy v správe lesa je možné vyskúmať v časovom horizonte 20 až 50 rokov, podľa typu experimentu (Koreň, 2019).

Akonáhle dôjde k ***zámene vedomosti za znalosť a vedomosť sa prehlási za platnú znalosť***, dochádza k situácii, kedy riziko zlého postupu je 1:300 (Kouloupoulos, 2009) a teda zvyčajne dochádza k rozsiahlym škodám podľa typu aplikácie.

Problém spojený s funkciami a titulmi diskutuje v psychologickvej rovine C.G.Jung (Jung, 2000). Ukazuje na príklade persóny, čo znamená udelenie titulu a čo znamená ustanovenie jednotlivca do funkcie. Pokiaľ dôjde k nekritickému vnímaniu svojich výsledkov a bez overenia v praxi zavedenia do postupov s tým, že dotýčny získa autoritu udelením titulu alebo udelením funkcie, či oboje, dochádza k aplikácii princípu podriadený autorite. Zvlášť markantné je to u vysokoškolských profesorov, ktorí sú zvyčajne dobre teoreticky sčítaní a pripravení na diskusiu, ale pokiaľ nemajú výsledky vedeckých výskumov overené v primeranom experimente, nemajú reálne údaje, pričom teórie sú proste teórie, ktorých výsledky sú ovplyvňované cielene voľbou vstupných parametrov tak, aby bol dosiahnutý želaný výsledok na výstupe. Teoreticky orientovaní vedci majú kopec vedeckých článkov v renomovaných časopisoch a to si je potrebné vážiť – poskytujú odbornej obci výsledky svojho vedeckého výskumu. ***Spoločensky ťažkou situáciou je, keď vedec zo základného výskumu presadzuje svoje vedomosti do praxe bez toho aby ich zmenil na znalosť.*** Takýto vedec zvyčajne nemá reálnu predstavu o čo ide a dokonca neovláda ani znalostnú krivku, či procesy spojené s pretváraním vedomosti na znalosť.

“

Ktokoľvek, kto by si osoboval, že bude jediným sudcom Pravdy a Múdrosti, tomu boží smiech prevrhne plavidlo.

Albert Einstein

Keďže má pedagogický a vedecký titul a možno aj funkciu, svoje myšlienky presadzuje s roviny autority MAJITEĽA PRAVDY. Je to len iná forma v ktorej si autorita podriaďuje poslucháčov. Existuje celý vejár spôsobov tohto pôsobenia na vedomie ľudí, ale podstatou je podriadiť si ako autorite verejnosť či podriadených. (Milgram, 2009). Základným argumentom je: ja som vedec a mám vyše sto vedeckých článkov. My sme teoretici a my hovoríme druhým, čo majú robiť. Ak je to univerzitný pedagóg, potom má psychologickú situáciu pomerne jasnú, predstavuje autoritu pre študentov. ***Nie je žiadny problém uveriť v seba, zvlášť keď študent svojim chovaním každý deň potvrdzuje autoritu profesora.***

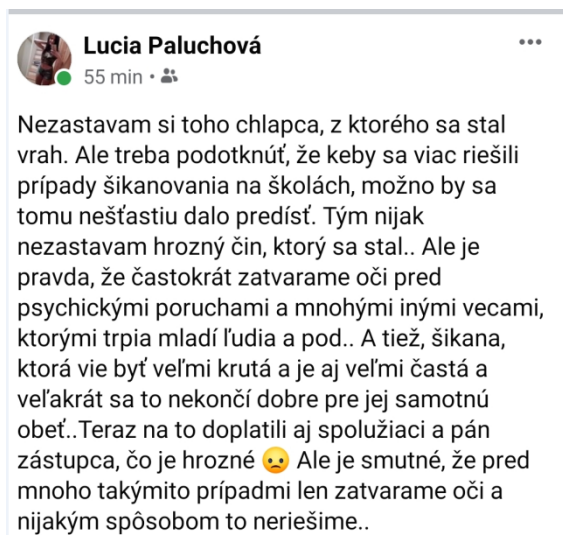
Jediným racionálnym spôsobom, ako je možné odlíšiť vedomosti od znalostí je existencia reálneho produktu. Ak sa spýtate, kde môžete vidieť ako dlhodobo funguje primeraný experiment, ktorý je založený na deklarovanom riešení – častokrát sa vedec urazí. ***Vy mu neveríte?***

Vo vede akoby nastala nová disciplína, vedomosti prehlasovať za znalosti a s utoritou MAJITEĽA PRAVDY si vynucovať ich prijatie spoločnosťou, často aj za cenu vedomého klamstva. Sú to teda praktické postupy fašizmu, ktoré sú využívané na presadzovanie nových myšlienok so základným akcentom podriadenosti autorite, často v kombinácii s klamstvom.

Príklady, akým sa pôsobí na verejnosť

Prejavy extrémizmu

Snáď najagresívnejším pôsobením boli statusy študenta Emila Hodála. Úplne jasne vyhlásil občanov, ktorí nesúhlasia s jeho názorom za opice a prehlásil, že spracovávajú zoznamy, podľa ktorých budú strieľať ľudí s iným názorom. Udalosti vo Vrútkach len potvrdili, že tolerancia k týmto extrémnym prejavom a vyhlásenie takéhoto zmýšľania za satiru, bez primeraného trestu, nakoniec vedie k zmene správania sa až k tragédii. Jedným z dôvodov je strata prirodzenej autority

učiteľa zabezpečovaná nielen učiteľom samotným, ale hlavne spoločnosťou. Popis Lucie Paluchovej osvetľuje minulosť z ktorej je jasné, že pedagogický zbor nemal nástroje na potlačenie šikany študenta, z ktorého sa

nakoniec stal agresor a došlo k fatálnemu incidentu. Pokiaľ sa u mladých ľudí šíri presvedčenie, že si môžu dovoliť voči rovesníkovi chovanie tak, ako ho popisuje Lucia a pokiaľ pedagogický zbor nezasahuje s primeranou autoritou, riziko takýchto udalostí bude narastať. Je to odraz toho, že človek je komplexným adaptívnym systémom a adaptuje sa na príslušný podnet. Žiaľ, na príklade študenta Hodála sa javí, že sú to znaky fašizmu, či už je to úbermeschtstvo alebo dokonca zoznamy smrti, ktoré vytvárajú adaptačný spoločenský rámec, ktorý formuje spoločnosť až nakoniec pre spoločnosť v podobe čiernej labute nájde svoje extrémne vyjadrenie (Taleb, 2007). **V zásade náš problém je, že nie sme schopní reálne vyhodnocovať v tomto prípade bezpečnostné riziko** (Kaplan, 1999) **a jeho**

nárast v čase alebo ako dôsledok iných parametrov v komplexnom spoločenskom systéme. Kaplanove modely štruktúrovaných scenárov by mohli priniesť časť odpovedí na vzniknutý bezpečnostný problém.

Teória chaosu, živé systémy a problém lesník – ochranár

Fylogénéza bunky ukazuje, že po vzniku života nastalo delenie buniek podľa špecializácie tak, aby v prírode boli zastúpené všetky komplementárne existujúce formy buniek, tvoriace základ rôznych typov organizmov (Alberts, 2015) (Lodish, 2016). Čo je dôležité, vývoj zložitých štruktúr rôznych foriem života podlieha v systémovej rovine tým istým zákonitostiam nelineárneho komplexného adaptívneho systému. Na popis živých systémov sa používa aj teória známa pod pojmom teória chaosu (Kellert, 1993) (Strogatz, 1994). Bola to práca dvojnásobného nositeľa Nobelovej ceny Linusa Paulinga, ktorá otvorila nový smer poznania biochémie bunky a od nej odvodených medicínskych postupov (Pauling, 1968). Trvalo temer 60 rokov, kým cez veľký počet experimentov a pozorovaní Walsh formuloval protokoly (Walsh, 2014), umožňujúce cieľnú intervenciu do acetylačno/metylačného komplexu bunky, ktorého pomer nastavuje epigenetickú expresiu génov – čo nie je nič iné, ako ***rozhodujúca riadiaca rovina chaotického systému zvaného človek.***

Protokoly, založené na výsledkoch analýzy 30 000 pacientov a priebežne inovovaný a upresňovaný, predstavuje ***ohromný experimentálny materiál***, bez ktorého by nebolo možné určiť konkrétne intervencie cez mikronutrienty typu vitamínov a minerálov, ktorými je cielene prestavený pomer acetylácie a metylácie a teda aj expresia buniek. Popri stanovení štruktúry DNA, kde cca 25 000 génov človeka sa obmieňa štatisticky 30 génov počas generácie (Wells, 2005) vedci došli k poznaniu, že táto obmena sa nedeje náhodným spôsobom v súlade s Darwinovou teóriou (Darwin, 1859), ale ***sú to komplexné adaptačné zmeny voči zmenám vonkajšieho prostredia ako reakcia genómu*** – platí skoršia Lamarckova teória (Lamarck, 1809), vychádzajúca z ***aktívnej adaptácie organizmu na zmenu vonkajšieho prostredia*** (Allis, 2015) (Carey, 2011).

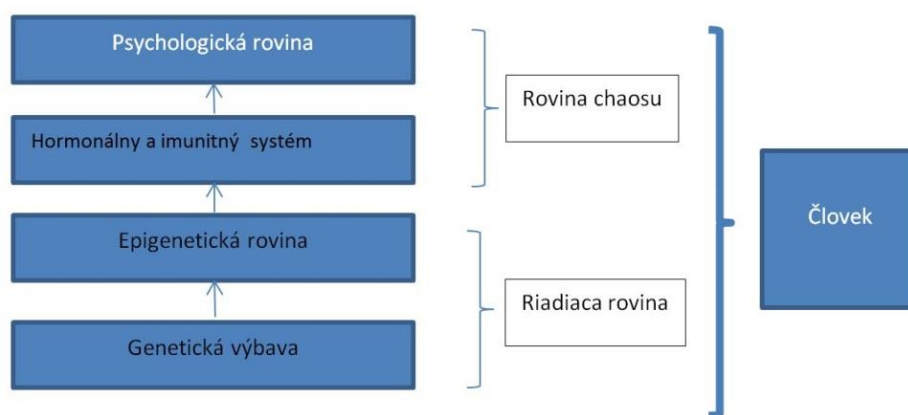
Kým epigenetická rovina predstavuje riadiacu rovinu expresie génov časovo zrovnateľnú so životom človeka, samotná genetická rovina si vyžaduje obmenu približne 20 000 rokov. Človek je zložený z približne 35 miliárd buniek a zhruba toľko mikroorganizmov obsahuje aj mikrobióm človeka s ktorým žije človek v symbióze.

Je nutné spomenúť v tejto súvislosti aj vedecky preukázaný fakt Damasiom, Panskeppom a ďalšími vedcami z poslednej dekády 20. storočia, podľa ktorej sú psychologické procesy človeka neoddeliteľné od fyziologických procesov a sú ich produktom (Damasio, 2010) (Damasio, 1999) (Damasio, 2005) (Damasio, 2018) (Panskepp, 1998) (Panskepp, 2012). Ak chápeme človeka ako súčasť prírody a teda prírodou samotnou, pokrok v medicíne a hlavne v neurobiológii a psychológii v 20. a 21. storočí hovorí, že ***človek porozumel procesom v prírode a práve pochopenie procesov v nej prebiehajúcich mu umožňuje robiť cieľné intervencie do prírodných procesov – liečiť človeka.***

Ako príklad komplexnosti u človeka je možné uviesť posttraumatickú poruchu (PTSD), ktorú môže človek získať až **636 120 rôznymi spôsobmi** (Galatzer-Levy, 2013). Zimbardo uvádza (Zimbardo, 2012), že PTSD je prakticky neliečiteľná štandardnými psychologickými postupmi typu Exposure teraphy (Abramowitz, 2012) alebo Prolonged exposure teraphy (Foa, 2007), čo je moderná verzia postupov uvedených v Biblii v Knihe Jób (Anonym, 2006). Práve rovina psychiky predstavuje jednu z rovín chaosu v ľudskom organizme. Až Martin Pall v roku 2007 prišiel s riešením, kde ukázal na biológii bunky, že **PTSD má biologickú zložku** a základné riešenie vidí v metodike funkčnej či orthomolekulárnej medicíny (Pall, 2007). **A to je presne riadiaca rovina systému, kde dochádza k cielenej intervencii do epigenetickej expresie génov riadením pomeru acetylácie a metylácie histónov génov** (Walsh, 2014).

Vývojová psychológia (Schore, 1994) (Schore, 2012) ale určuje štádiá vývoja štruktúr mozgu v interakcii s vonkajším prostredím. Pokiaľ nie sú tieto centrá stimulované počas rozhodujúcich fáz vývoja prvých rokov po narodení, napriek neuroplasticite už nie je možné tieto štruktúry mozgu vývojovo doplniť v neskorších vývojových štádiách organizmu (Cozolino, 2016) (DeYoung, 2015). Jedno z poznání je, ak je nedostatočná alebo žiadna stimulácia nervových štruktúr počas rozhodujúcich fáz vývoja, daná štruktúra sa nevyvinie a ani dodatočná stimulácia už neumožňuje vývoj týchto štruktúr – organizmus sa počas vývoja adaptoval na vonkajšie prostredie, ktoré existovalo počas vývoja. Rachel Yehuda hovorí o remodelovaní mozgu ako adaptácii na vonkajšie prostredie.

Toto krátke expoé do organizmu človeka nám umožňuje nakresliť všeobecnú či systémovú schému živého organizmu a určiť z neho rovinu chaosu a riadiacu rovinu, ktorú je možné bez väčších problémov aplikovať v systéme komplexného živého organizmu akým je les.

Živé komplexné nelineárne systémy sú otvorené disipatívne systémy (Schueler, 2012), vyznačujú sa hierarchickým usporiadaním, rôznorodosťou a majú aj svoju pamäť (Parrott, 2014). Popri týchto štruktúrnych vlastnostiach majú aj dynamické vlastnosti a to schopnosť sebaorganizácie, adaptácie, neurčitosti (Koulopoulos, 2010) a schopnosť dať vznik novým, neočakávaným štruktúram ako výraz sebaorganizácie.

Z hľadiska histórie to boli v prvom rade lesníci, ktorí skúmali viac ako 300 rokov riadiacu štruktúru lesa a keďže les bol ekonomickou kategóriou, skúmali aj limity, kedy má les ešte dostatok ekosystémov, zabezpečujúcich schopnosť vlastnej adaptácie a kedy je už potrebný zásah človeka. V zásade sa hľadal prienik nákladov a výnosov a z neho sa konštruovalo zloženie lesa podľa dopytu na trhu. **Les znamenal obživu pre človeka**, pričom popri drevnej hmote produkoval aj vodu a zabezpečoval základný cyklus života – cyklus uhlíka a kyslíka, asimiloval emisie uhlíka.

Aj dnes predstavuje les ekologický a zároveň ekonomický systém. Ak sa mení jeho poslanie a spoločenský akcent, nemení sa jeho riadiaca rovina. Zdôrazňovanie ekologických a spoločenských funkcií lesa ako dominantných je paradoxne sprevádzaných poklesom platieb za ekologické služby lesa s výrazným presmerovaním zdrojov do priestoru, ktorý sme nazvali ochrana prírody. V lesníctve v súčasnosti chýba približne 1 mld € od roku 1992 v podobe platieb za ekologické služby.

Ak teda definujeme, že lesníci pracujú v riadiacej rovine chaotického systému nazvaného les, potom je možné tvrdiť, že ochrana prírody sa zaoberá živými organizmami lesa. Keďže riadiacu rovinu zistili experimentálne lesníci počas 300 ročnej praxe cestou pokus omyl, je možné tvrdiť, že zistenie z pohľadu teórie chaosu sa dialo v nevedomej rovine poznania. Systematizácia týchto prístupov v publikácii Messiera a kol. (Messier, 2014) umožňuje zároveň tvrdiť, že rôzne aktivity ochrany prírody nepodliehajú prísnej hierarchii lesa, ale majú charakter náhody a chaosu. To je vidno na nevyvážených postupoch pri ochrane dravých šeliem, akými sú medveď, dravé vtáky a/lebo vlk, ktoré vytvárajú neželanú nerovnováhu v biotopoch dravcov s dopadom na populáciu mravcov alebo hlucháňov. Až úsmevne pôsobí následná aktivita ochrany pri ochrane hlucháňa, čím sa do systému vnáša ďalšia rovina chaosu, zapríčinená človekom- paradoxne ochranou prírody.

Problém tejto situácie je v psychológii. Keďže zvyčajne ochranca prírody neprešiel povedzme dvadsaťročnou praxou v lese, kde by bol zodpovedný za založenie lesa a jeho udržiavanie v zdraví a teda by chápal riadiacu rovinu lesa, vo vedomí ochranára lesa sa zobrazuje

chaotická rovina lesa a v jeho vedomí sa vytvára chaos. *Vonkajším vyjadrením tohto chaosu je potom známe heslá z námestí indoktrinovaného davu jej riadiacimi osobnosťami (Lovaš, 2018) nazvaný My sme les – človek prírode nerozumie a preto nesmie robiť nič. Smrť je súčasťou kolobehu života“ či požiadavky na zavedenie bez zásahových zón.*

Jednoducho, ak ochranár prírody vníma prírodu ako chaos, tak logicky cez projekciu tento vnem umiestni na okolie a teda každý musí vidieť prírodu ako chaos. Tento pohľad svojho videnia sveta často jednotlivec presadzuje s hysterickým fanatizmom, neprístupným vecným argumentom. To, že lesník pozná riadiacu štruktúru (čo hneď v nevedomom procese získania znalostí) je pre ochrancu prírody nepochopiteľné. Ochranca často obhajuje svoje dogmy, hoci má predložené overené fakty odporujúce jeho tvrdeniam.

prof. MUDr. Cyrila Höschl, DrSc., který 24.9.1991 při příležitosti udělení hodnosti profesora přednesl v pražském Karolíně.

„To co nyní řeknu, není projevem univerzitní povýšenosti ani sarkasmu. Je to suché konstatování skutečnosti:

- Třetina obyvatel této země je slabá duchem.
- Každý sedmý občan je debilní nebo dementní, nebo alkoholik.
- Zhruba polovina obyvatel této země má podprůměrný intelekt.
- Jestliže jedinec, který je v této intelektové kategorii, má nějakým způsobem rozumět světu, má-li se v něm pohybovat a má-li ho nějak pochopit, musí si ho drasticky zjednodušit. Těmto lidem, a je to tedy polovina národa, uniká ona složitá mnohotvárnost, komplementarita, mnohoznačnost světa, a to co z tohoto světa v jejich očích zbývá, se dá rozdělit na celkem jednoduché, většinou protipolní elementy.
- Někdy se tomu říká černobílé myšlení.
- Někdo je buď dobrý, nebo špatný. To, že hranice mezi dobrem a zlem neprochází ani mezi komunisty, ale srdcem každého člověka, to uniká.
- Podobně unikají i jiné komplikovanosti.
- A to černobílé myšlení, bohužel, kontaminuje i morálku.
- Dobré je pouze to, čemu rozumím – a toho není mnoho.
- A to, čemu nerozumím, je špatné.“

To, že to odporuje moderným systémovým prístupom k lesu v podobe riešenia autoregulačných funkcií lesa (Messier., 2014), kapacity stresového systému lesa (Fink, 2007) už v čierno bielom videní sveta indoktrinovanému davu prirodzene uniká. Ak sa spýtate kohokoľvek z davu, či chodí k lekárovi, nechápavo sa pýta, čo to má spoločné s lesom. Odpoveď je jednoduchá – na systémovej úrovni je človek a les proste rovnaký systém – komplexný adaptívny systém. Kým lekár zvyšuje kapacitu stresového systému človeka ako riešenie rozšírenia autoregulačných funkcií človeka o externú reguláciu lekárom s výsledkom

zásadného predĺženia veku dožitia o cca 50 rokov v priemere, tak **presne tú istú funkciu plní lesník – dopĺňuje autoregulačné funkcie lesa a zvyšuje jeho kapacitu regulačných funkcií.**

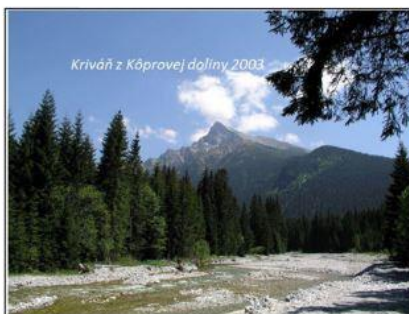
Ak teda jednotlivec požaduje bez zásahovú zónu a upiera lesu jeho lekára v podobe lesníka a zároveň chodí k lekárovi –**takýto človek používa dva hodnotové systémy.** Jeden pre seba, kedy už smrť nie je súčasťou kolobehu života a druhý pre les, pre ktorý je prirodzené, že prejde deštrukciou. Týchto ľudí prezident Miloš Zeman nazval v svojom prejave v poslaneckej snemovni bláznami (Zeman, 2017), ktorý spôsobili, že na Šumave došlo k zločinu. No a podobne je možné uvažovať aj so škodami, ktoré vznikli na lesoch v SR. Ale v systéme zlodej kričí chyt'te zlodeja je lesník obvinený ochranárom za škody spáchané na smrečinách lesa v TANAPe a NAPANTe.

LES AKO ODRAZ MORÁLKY SPOLOČNOSTI

Dámy a pánové,

byli sme svědky zločinu.

*Byla vytvořena fiktivní
dřvočina, nikoliv přírodní
dřvočina.*

*Byla vytvořena poušť. Co byste řekli
člověku, který v polovině Šumavy
vytvoří poušť?*

*Kdyby se hájil tím, že je zapotřebí
dezertifikace, tedy rozšíření pouště,
tak byste ho poslali do blázince.*

*Proč jste neposlali do blázince
Martina Bursíka?*

*To je ta nejprostší
a nejjednodušší otázka, kterou
vám mohu položit.*

Prezident Miloš Zeman

2017

NP Šumava a TANAP čert jak ďábel jest.

Vlk ovláda viac slov ako bežný občan

Typickým príkladom deformovania reality predstavuje podsúvanie verejnosti pánom Lukáčom, že vlk ovláda viac slov ako bežný Slováč logicky je teda „inteligentnejší“ ako človek. V denníku N (Koník, 29015) a v debate s pánom Dobšinským pán Lukáč argumentuje, že vlk na dorozumenie používa cca 4000 znakov, pričom človeku stačí tisíc slov. Realita je ale taká, že obsah slova tvorí len 7% v komunikácii medzi ľuďmi, približne 55% komunikáciu tvoria emócie a zbytok je prozódia (Pease, 2004). Preto ak 1000 slov predstavuje u človeka 7% informácií, potom celkové bohatstvo znakov u človeka je 14 285, čo temer štvornásobok. Je zrejmé, že je to **neuveriteľné zavádzanie občanov, pričom nekritickí novinári takúto informáciu šíria medzi ľuďmi.**

Ochrana prírody 6. februára 2015 14:56

Juraj Lukáč: Vlk ovláda viac slov ako bežný Slováč

JURAJ KONÍK

+ Zapnúť články e-mailom

JURAJ LUKÁČ vyštudoval komunikačnú elektrotechniku, vyrýpal roboty pre socialistický priemysel, aj pre Škodu Mladá Boleslav, či zariadenie na vyrovnávanie hlavni tankov. Po Nežnej revolúcii zostavoval počítačové zostavy. Od roku 1998 sa profesionálne venuje ochrane prírody. Jeho združenie Vlk založilo súkromné rezervácie Vlčia v Čergove a Rysia v Strážovských vrchoch, v prenájme majú aj Suchú dolinu v Tatrách. Foto N – Tomáš Benedikovič

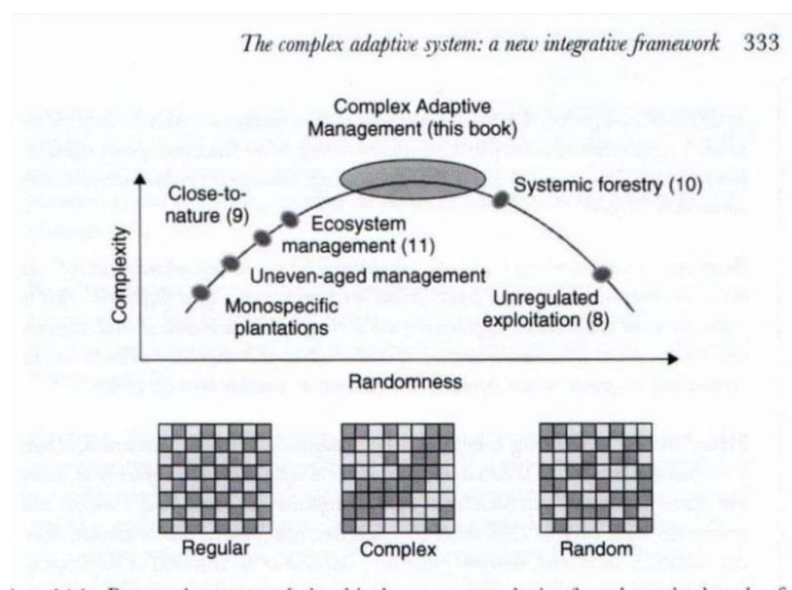
Stromy bez lesa

Na jednej strane pán docent Wiezik v blogu tvrdí, že stromy sú kľúčovým prvkom lesa⁴, na druhej strane tým, že v cca 13 ročnej mladine nenájde bystrušku, vyhlási priestor za stromy bez lesa (Wiezik, 2018). S autoritou MAJITEĽA PRAVDY. Predstava o bez zásahovom samovývojovom lese, ako nástroji na zabezpečenie maximálnej biodiverzity však naráža na realitu a odporuje aj popisom transformácie lesov od účelových lesov s monokultúrami až po lesy zmiešané s maximálnou biodiverzitou. Moderné poňatie systémového popisu lesa je len nadstavbou nad biológiou lesa, ktoré umožňuje jasnejšie vyjadriť vzťahy v lese ako komplexného adaptívneho systému (Messier, 2014). Sú to autoregulačné funkcie lesa a kapacita stresového systému lesa (Fink, 2007), ktoré predstavujú variabilné premenné. Ak znížime komplexitu lesa, tak ju musíme nahradiť reguláciou zvonku, t.j. človekom. Snaha o zabezpečenie spracovanie stresového podnetu výlučne autoregulačnými funkciami lesa je v rozpore s prírodnými zákonmi, pričom jediný dôsledok takéhoto prístupu môže byť ďalšie narušenie okolitých lesov po vzniknutej kalamite v dôsledku síl prírody. Ak teda nechceme, aby došlo k devastácii lesa, je nutné monokultúrne lesy cieľenou transformáciou v rozmedzí 50 až 100 rokov postupne transformovať do cieľovej štruktúry a zloženia. A tak, ako sa les vyvíja, tak sa rozširuje aj jeho

⁴ Stromy sú kľúčovými druhmi lesa, vytvárajú a ovplyvňujú podmienky pre tisícky lesných druhov. Všetky dohromady spolu s podmienkami prostredia a vzájomnými vzťahmi tvoria les. (M. Wiezik 2017)

biodiverzita a obsadenie rôznymi organizmami, čo nakoniec uznáva aj pán docent Wiezik – bystruška nakoniec bude migrovať aj do lesa, ktorý označil za stromy bez lesa. Argumentácia, že v lese nie je hrubina neobstojí, lebo aj po spracovaní kalamity zostávajú pne (asi 10% hrubiny) a pretože v tomto konkrétnom lese (v Smokovci) boli popri štandardných opatreniach lesníkov vytvorené špeciálne uloženia hrubiny tak, aby sa dostali do kontaktu s vodou a plnili funkciu substrátu pre nižšie organizmy a zároveň dočasné zadržiavanie vody dovtedy, kým les so svojimi funkciami nepreberie aj túto úlohu. Práve tento postup zaručuje, že sa lykožrút v smrekových lesoch nerozšíri ako dôsledok ponechania nespracovaného polomu.

Bombastický názov ale pôsobí na vedomie ľudí a vyslovuje nekompromisnú kritiku na adresu lesníkov. Je to podprahové vnášanie informácie do nevedomých štruktúr čitateľa – lesník je neschopný a môže za stav našich lesov.

Petícia MOR HO!

Petíciu MOR HO! umiestnil pán Dobrovodský na stránku Slovenského ochranárskeho snemu. Bol prekvapený reakciou profesora Pichlera, ktorý s autoritou MAJITEĽA PRAVDY označil petíciu za podvrh. V následnej debate tvrdil, že na konferencii pod názvom Sliačske poobhliadnutie preukázali (Saniga, 2018), že došlo k rozpadu lesa kvôli klimatickým zmenám. Keďže sme už boli v takejto diskusii, zborník z konferencie mám k dispozícii. V podstate je venovaný spôsobu obhospodarovania lesa, ktorý bol zavedený v lese už v prvej polovici 20teho storočia, čomu nakoniec nasvedčuje aj názov konferencie – k tejto problematike sa venovala konferencia lesníkov na Sliači v roku 1956, ktorá v dobe socializmu opatrne propagovala ideovo nepriateľský, t.j. „kapitalistický“, ale prírode blízky spôsob hospodárenia urbárov a malo vlastníkov v lesoch (Saniga, 2018). Čo je paradoxom celej situácie je, že **najmodernejšie systémové nástroje použité pre analýzu lesa ako živého organizmu , či už je to teória komplexných adaptívnych systémov, teória neurčitosti, teória stresu, teória autoregulačných systémov, modely štruktúrovaných bezpečnostných scenárov ukázali, že najlepšimi lesníckymi postupmi sú postupy, ktoré lesníci aplikovali do roku 1970** (Lukášik, 2019) (Lukášik, 2019). Aj keď v úvodnom príspevku konferencie spomína profesor Pichler klimatické zmeny,

v zborníku som nenašiel jediný príspevok, ktorý by sa cez fakty a vedeckými postupmi zaoberal rozpadom lesa ako dôsledkom klimatických zmien. Je fakt, že je to vrcholne zaujímavá téma, ale v zborníku sa síce nájdu zmienky o klimatickej zmene, ale dôkazy o tom, že je príčinou škôd v lese som v zborníku nenašiel.

Nakoniec obrázok nižšie jasne ukazuje na medzigeneračné prelety rozsiahlych rojov lykožrúta. Pokiaľ by k rozpadu smrečín malo dôjsť ako dôsledok klimatických zmien, nemohli by vzniknúť tvarovo podobné plochy rúbanísk spojených so zistenou lykožrútovou kalamitou. ***Rozpad lesa by prebiehal plošne bez vytvárania ohraňovaných plôch ako dočasných ohnísk reprodukcie lykožrúta.***

Cieľom profesora Pichlera bolo z pozície autority či už dekana alebo titulu profesora poškodiť petíciu MOR HO vo vedomí verejnosti, čo sa podarilo.

Po upozornení, a doložení faktami, bolo možné konštatovať, že profesor Pichler použil nástroje, ktoré používali fašisti.

Na stránke Slovenský ochranársky snem nakoniec administrátor stránky petíciu MOR HO! odstránil aj s diskusiou.

V zásade profesor Pichler má snahu zakrývať škody, ktoré vznikli na lese a prisúdiť ich vzniku klimatickej zmene, hoci máme exaktné poznatky zo spracovania vetrovej kalamity na Osrblí a okolí z r. 1996, kedy ku následným škodám nedošlo.

Bude zaujímavé vidieť, aký vývoj prienesie táto verejná dehonestácia petície Mor ho!

POUŽÍVA PROFESOR PICHLER ZÁKLADNÚ PRACOVNÚ METÓDU FAŠISTOV MIESTO ARGUMENTOV?

Lubomír Dobrovocký Slovenský ochranársky snem
11 h · 🌐

Priatelia podporte a šírte petíciu na záchranu slovenských lesov a následne pôdy a vody

ZIVYLES.SK
Petícia – MOR HO! | Živý Les
Výzva na záchranu lesov Slovenska – MOR H...

👍😄 **Marek Šumaj a 12 ďalších**

3 zdieľania

Viliam Pichler
Toto je podvrh, ktorý na tejto stránke nemá čo hľadať. Jedná sa o aktivitu v rozpore s reálnymi príčinami stavu lesov. Štvrtstoročie boli upozorňovaní na dopady klimatickej zmeny na lesy, mnohí neurobili nič alebo takmer nič a dnes hľadajú vinníkov všade inde, len nie vo vlastných radoch.

9 h · Páči sa mi to · Odpovedať · Viac

Lubomír Dobrovocký
Preco?

10 h · Páči sa mi to · Odpovedať · Viac

Viliam Pichler
Už som doplnil info vyššie.

Lubomír Dobrovocký
A čo mali urobiť?

8 h · Páči sa mi to · Odpovedať · Viac

Viliam Pichler
Keď nie som zorientovaný v problematike, osobne nezdíeam v najlepšom prípade neinformované, alebo dokonca zavádzajúce výzvy. Genézu problému našich lesov za ostatných 60 r. nájdete tu: https://issuu.com/www.tuzvo.sk/docs/tlac_sliacska_konferencia2018_zborn

8 h · Páči sa mi to · Odpovedať · Viac

Sliacske poobhliadnutie
issuu.com

8 h · Páči sa mi to · Odpovedať · Viac

Prečo sme zvolili názov petície Mor ho!????

Pan Dobrovodský s dobrým umyslom poskytol členom Slovenskeho ochranárskeho snemu informáciu o petícii Mor ho!

Hneď prvým diskutujúcim je profesor Pichler, ktorý autoritatívne vyhlásil, že sa jedná o podvrh a že sa jedná o aktivitu v rozpore s realnými príčinami stavu lesov.

Jeho názor je, že stav lesov je dôsledkom klimatických zmien a že to preukázali v roku 2018 na konferencii pod názvom Sliacske poobhliadnutie.

Keďže to nie je prvý raz, kedy profesor Pichler takto argumentuje, dnes už mám tento zborník prestudovaný.

Okrem úvodu, podaného profesorom Pichlerom a pár viet o klimatických zmenách, táto konferencia sa klimatickým zmenám v lese nevenovala, minimálne ja som tieto vedecké dokazy nenašiel.

Bola to konferencia venovana lesnickym postupom z prvej polovice 20teho storocia.

Aj nase rozборы preukazali, ze to boli najlepsie lesnicke postupy v historii slovenskeho lesnictva.

V zaverecnom prispevku sa autori zaoberaju popisom lesa ako komplexneho nelinearneho systemu vo vseobecnosti bez aplikacie v problematike lesa.

Prave tento systemovy pristup som pouzil ako systemovu nadstavbu nad biologiou lesa pri nasich analyzach a formulovaní zaverov.

Profesor Pichler sa ale nepusta do odbornej debaty.

Vystupuje v diskusii z pozicie autority MAJITEĽA PRAVDY.

Tuto poziciu si v diskusii samozvane prisvojuje s vyuzitim nevedomej komunikacie, kedze citatelia vedia ze donedavna bol dekanom Lesnickej fakulty a ma pedagogicky a vedecky titul.

V com je zaujimava tato debata?

V prvom rade je tu uvod do debaty vo forme tvrdeni, ktoré nepripustaju iny názor.

Tvrdenia su podlozene len argumentami, ktoré si bezny citatel nevie overiť a v podstate vychadza z toho, ze vedec asi vie co tvrdí.

Je to debata typu "musíš mi veriť".

Proste tituly a donedavna funkcia dekana čo sú verejne známe fakty su profesorom Pichlerom vyuzite v nevedomej komunikácii na posolstvo pre čitateľov, mne mozete ci skor musite veriť.

Nasledne pan profesor Pichler sa uchyluje k tvrdeniu ohľadom konferencie v roku 2018, ktoré nie je pravdivé a nema ani charakter polopravdy.

Proste PROFESOR PICHLER KLAME.

Nie je to prvý raz. Nie tak davno v diskusii pouzil polopravdu vytrhnutu z kontextu ohľadom pohybu lykožrúta z hospodarskych lesov smerom k lesom bezzasahovom v piatom stupni ochrany.

Ak si date namahu a prejdete si diskusiu, poskytol som diskutujucim overene fakty a z nich formulovane odborne zavery.

Oproti týmto faktom stoja vety bezneho charakteru, kde rezonuje emocia odmietania ineho názoru bez toho aby bol vecne rozdiskutovany, napr. spôsobom, prečo k premnoženiu lykožrútov a škodám po vetrovej kalamite na Osrblí a okolí r. 1996 nedošlo, ale v Tatrách po kalamiťach 2004 a 2014 došlo k lykožrútovej pandémii a obrovským škodám. Azda klimatické zmeny nastali iba po roku 1996 ?

Pokiaľ je diskusia, tak je vedena v rovine jednoduchých argumentov bez odbornej hĺbky vo vzťahu k diskutovanému problému.

Profesor Pichler svojim prvým vstupom dosiahol cez klamstvo cieľ - negatívny obraz o petícii.

Presne o takýchto praktikách debatujú knihy ako je Liberal fascism od Goldberga, alebo Průmysl lži od Alvarezovej.

Milgram v publikácii Obedience to authority debatuje výsledky výskumu v ktorom zistil, že podriadený autorite bola základná metóda práce fašizmu v Nemecku.

Profesor Pichler použil túto pracovnú metódu fašizmu v psychologickú rovinu v podobe ničím nepodložených tvrdení a použitím klamstva.

Natíska sa otázka:

používa profesor Pichler základné pracovné metódy fašizmu miesto vedeckých postupov?

Ak teda celíme postupom, ktoré používali fašisti, potom zvolený názov petície Mor ho! má svoje opodstatnenie a bolo zvolené správne.

Profesor Pichler má niekoľko možností:

1. Dať fakty na stôl a preukázať, že v zborníku Sliacske poobhliadnutie sú vedecké dokazy o tvrdení, že za stav lesa môžu klimatické zmeny
2. Slusne sa verejne ospravedlniť a odporučiť petíciu MOR HO!
3. Zaoberať si dobrých právnikov

Medveď

Pán Erik Baláž na svojom účte priznal, že fotografia s medvedicou je fotomontáž. Pre bežného človeka je takáto informácia informáciou pravdy.

Aká je realita?

Náš rozhodovací proces je zložený z aktuálnych informácií a z minulých skúseností uložených v podobe informácií v procedurálnej a emočnej pamäti ako nevedomej pamäťovej štruktúry. (Levine, 2015). Výsledkom nášho rozhodovacieho procesu je spracovanie novej informácie a informácií z minulých skúseností. Naše minulé skúsenosti sú z detstva, kedy nám boli čítané rozprávky

s medveďom macko Pu, Môj macík, či sme pozerali Máša a medveď.

K obrázku pripojil pán Baláž zážitok, podľa ktorého sa medvedica vztýčená na zadných labách pozerala ako medviedčatá pribehli k pánu Balážovi a on ich musel odohnať späť k medvedici. Týmto rozprávaním spolu s vizuálnym vnemom sa aktivujú emócie z hĺbky nevedomej pamäte a vstupujú do rozhodovacieho procesu. ***Tým sa vytvára falošná informácia, že medveď nie je dravá šelma, ale naopak, je to plyšový macík.***

Aká je realita?

Rozhodujúce útoky medveďa sú najmä útoky medvedice, čo si chráni svoje mláďatá. Je to inštinkt, ktorý sa aktivuje pri podozrení ohrozenia.

Tento základný inštinkt je ohromne silný, preto rozprávanie pána Baláža možno pokladať za podvod.

O čo teda ide?

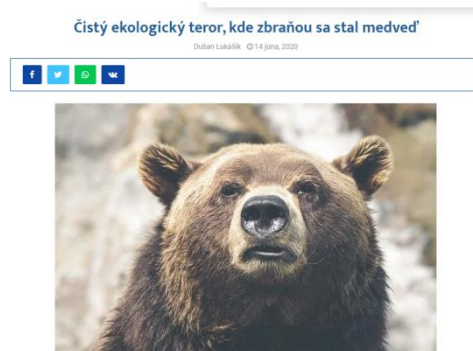
Jedným z nástrojov volieb je rast emócií v národe.

Premnožený medveď zhruba o 2000 ks v súčasnosti predstavuje biologickú zbraň, ktorá útočí v podobe strachu z kontaktu s medveďom na obyvateľov obcí v

kontakte s biotopom medveďa. Zároveň má polarizovať spoločnosť medzi neohrozenou časťou vo veľkých mestách a v obciach ohrozených medveďom.

Tento spôsob manipulácie s vedomím človeka cez nevedomé reakcie s cieľom vydávať zlo za dobro je základným pracovným nástrojom liberálneho fašizmu.

Človek by neveril, že je to medveď s plyšovým mackom, čo spája pána Pellegrínyho s pánom Balážom.

Zámer

Ohlásenie ministrom Budajom, že krajným riešením pozemkov národných parkov bude ich znárodnenie, nie je nič inšie ako demonštrácia obsahu diktátorskej politiky. V podstate ide o presun majetku za inflačné peniaze v prospech štátu, t.j. jedná sa o ľavicovú extrémnu politiku (De Mesquita, 2012). Argumentuje sa, že v EU je nahlásený pozemok ako súčasť Národného Parku a preto je nutné pozemky prevziať do vlastníctva štátu.

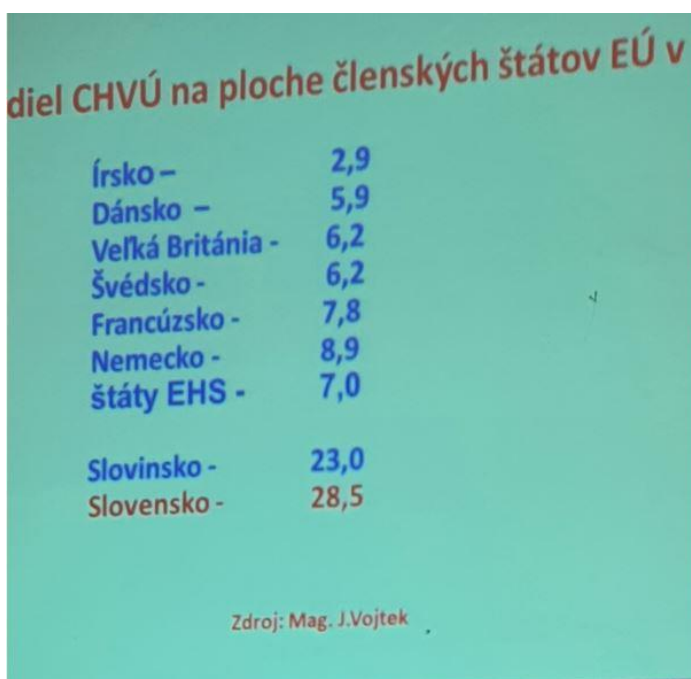
Pokiaľ sa ale pozrieme na výmery ako podiel na rozlohe štátu, nezmyselné vysoká výmera v SR až na 28%tný podiel hovorí, že štát bude len dočasným vlastníkom a následne dôjde k odpredaju pozemkov súkromným vlastníkom so simultánnym znížením výmery NP nahláseného do EU.

Dôvodom odpredaja bude argument vysokého zadĺženia štátu. Občania majú dostatočné skúsenosti s vládami v SR, napríklad so zmenou zákonov v roku 1999, ktoré umožnili deformáciu trhu s dlhopismi FNM, kde občan obdržal 1000 až 3000 Sk ale konečnému majiteľovi štát preplácal plnú sumu, t.j. istinu 10 000 Sk plus úrok za 5 rokov.

Je evidentné, že za ultra ľavicovou politikou vyvlastnenia bude nasledovať ultrapravicová politika výpredaja v prospech bohatých oligarchov v spoločnosti.

Graf politik na strane 13 jasne ukazuje, že sa vôbec nejedná o politiky slobody

občana ale o politiky potláčania individuálnych slobôd a práv občanov. Celý rad publikácií rozoberá moderný liberálny fašizmus. Jeho znakom je, že používa tie isté metódy ako klasický fašizmus a zároveň využíva modernú formu skrytú pod pojem liberál s využitím modernej neurobiológie nevedomých procesov, kde **aktiváciou emócií v dave** dochádza k odstaveniu kritického myslenia. Dochádza k motivácii prekračovania zákona a páchania až kriminálnych činov (Huemer, 2013) (Sighele, 2018).

MOR HO!

A ty mor ho! - hoj mor ho! detvo môjho rodu, kto kradmou rukou siahne na tvoju slobodu; a čo i tam dušu dáš v tom boji divokom: Mor ty len, a voľ nebyť, ako byť otrokom.

Dnes možno konštatovať, že od generácie Štúrovcov cez Povstanie je báseň Mor ho! symbolom boja za slobodu Slovákov. Mor ho! ako heslo boja proti fašizmu nie je archaizmom, ale tak ako ***lesníctvo predstavuje diamant kultúry Slovenska*** tak aj ***heslo Mor ho! od Sama Chalupku je naším integrovaným bytím prechádzajúcim z generácie na generáciu od generácie Štura cez partizánske povstanie v boji za slobodu proti fašizmu počas Povstania*** .

Ak ho chápeme ako heslo slobody, čím vždy bolo, nestráca nič na svojej aktuálnosti ani dnes v boji proti praktikám liberálneho fašizmu.

Literatúra

- Abramowitz J.S., Deacon,B.J., Whiteside,S.P.H.**, Exposure Therapy for Anxiety [Kniha]. - New York : Guilford, 2012.
- Alberts B.,Johnson,A.,Lewis,J., Morgan,D.,Raff,M., Roberts,K., Walter,P.**, Molecular Biology of The Cell 6th eddition [Kniha]. - New York : Garland Science, 2015.
- Allis C.D. et all., eds.** Epigenetics, Second Edition [Kniha]. - New York : Cold Spring Harbor Laboratory Press, 2015 .
- Alvarová A.**, Prúmysl Iži [Kniha]. - Praha : Triton, 2020.
- Anonym** Kniha Jób [Časť knihy] // Biblia / aut. knihy Boh. - Bratislava, Trnava : Ikar, Spolok Svätého Vojtecha, 2006.
- Brown A.** Liberal fascism and the tolerance myth [Kniha]. - 2018.
- Carey N.**, The Epigenetics Revolution [Kniha]. - London : Icon Books, 2011.
- Cervantes Saavedra M.** Dômyselný rytier DonQuichot de la Mancha [Kniha]. - Bratislava : Mladé letá, 1975.
- Cozolino L.**, Why Therapy Works [Kniha]. - New York : Norton, 2016.
- Damasio A.** Hľadání Spinozy, radost, strast a citový mozeg [Správa]. - Praha : dybbuk, 2004.
- Damasio A.**, Self Comes to Mind : Constructing the Conscious Brain [Kniha]. - New York : Vintage Books, Random House, 2010.
- Damasio A.**, The Feeling of What Happens [Kniha]. - New York : Houghton Mifflin Harcourt Publishing Company, 1999.
- Damasio A.**, The Strange Order of Things [Kniha]. - New York : Pantheon Books, 2018.
- Damasio R. A.**, Descartes'Error [Kniha]. - New York : Penguin Press, 2005.
- Darwin Ch.**, On the Origin of Species [Kniha]. - London : John Murray, 1859.
- De Mesquita B.B.**, Dictator's Handbook [Kniha]. - New York : Public Affairs, 2012.
- DeYoung P.A.**, Understanding And Treating Chronic Shame [Kniha]. - [s.l.] : Routledge, 2015. - Zv. NY, London.
- Fink G., ed.,** Encyclopedia of Stress [Kniha]. - New York : Elsevier, 2007. - Zv. 1,2,3,4.
- Foa E.B., Hembree,A.E, Rothbaum, B.O.**, Prolonged Exposure Therapy for PTSD [Kniha]. - New York : Oxford University Press, 2007.
- Galatzer-Levy I.R.,Bryant,R.A.**, 636120 Ways to Have Posttraumatic Stress Disorder [Periodikum] // Perspective on Psychological Science. - 2013. - Zv. 8, 651-662.
- Goldberg J.**, Liberal Fascism : The Secret History of the Left from Mussolini to the Politics of Meaning [Kniha]. - London : Penguin, 2009.
- Huemer M.**, The Problem of Political Authority: An Examination of the Right to Coerce and the Duty to Obey [Kniha]. - New York : Palgrave Macmillan, 2013.
- Jung C.G.** Výbor z díla VIII Hrdina a archetyp matky [Kniha]. - Brno : nakladatelství Tomáše Janečka, 2009.
- Jung C.G.**, Vzťahy medzi Já a nevedomím Výbor z diela III. [Kniha]. - Brno : Nakladatelství Tomáše Janečka, 2000.
- Kaplan S., Visnepolsschi, S., Zlotin,B., Zusman,A.**, New tools for failure and risk analysis: anticipatory failure determination (afd) and the theory of scenario structuring [Kniha]. - Southfield : Ideation International , 1999.
- Kellert S.H.** In the Wake of Chaos: Unpredictable order in Dynamical Systems [Kniha]. - Chicago : The University of Chicago Press, 1993.
- Koník J.**, Juraj Lukáč: Vlk ovláda viac slov ako bežný Slovák [Online] // denník N. - 6. 2 29015. - 14. 6 2020. - <https://dennikn.sk/40341/juraj-lukac-vlk-ovlada-viac-slov-ako-bezny-slovak/>.
- Koreň M.** Konzultácia k výskumu a vývoju v lesníctve. - Východná : [s.n.], 2019.
- Koulopoulos Thomas** The Uncertainty Principle [Online]. - 2010. - 2010. - http://www.delphigroup.com/whitepapers/pdf/The_Uncertainty_principle.pdfhttp://www.delphigroup.com/whitepapers/pdf/The_Uncertainty_principle.pdf.
- Koulopoulos Thomas M.** Innovation Zone How Great Companies Re-Innovate for Amazing Success [Kniha]. - Mountain View, California : Davis Black Publishing , 2009.

Lamarck J.,B., Philosophie zoologique, ou exposition des considerations relatives a l'histoire naturelle des animaux [Kniha]. - Paris : J.B. Bailliere, Libraire, 1809.

Le Bon Gustave Psychologie davu [Online] // Ulož to. - 2. 12 2012. - 2. 12 2012. - <http://www.ulozto.sk/xHj2g1A/gustave-le-bon-psychologie-davu-pdf>.

Levine A.P., Trauma and Memory [Kniha]. - Berkley,CA : North Atlantic Books, 2015.

Lodish H., et all., Molecular Cell Biology [Kniha]. - New York : Freeman, 2016.

Lovaš K., Lorenc,A., Je štátny prevrat, na víkend domov neprídem [Kniha]. - Turany : Vydavateľstvo Spolku slovenských spisovateľov, 2018.

Lukášik D., Les ako odraz morálky spoločnosti [Správa]. - [s.l.] : Centrum VEOZEDIS, 2019.

Lukášik D., Les spravovaný ako komplexný adaptačný systém [Správa]. - [s.l.] : HONORS, a.s., 2019.

May R. Túžba po mýtoch [Kniha]. - Bratislava : Ikar, 2007.

Messier Ch., Puettmann, K.J., Coates, K.D., The Complex Adaptive System [Časť knihy] // Managing Forest as Complex Adaptive System / aut. knihy Messier Ch., Puettmann, K.J., Coates, K.D., eds.,. - New York : Routledge, 2014.

Messier. CH., Puettmann, K.J., Coates K.D., Managing Forests as Complex Adaptive Systems [Kniha]. - New York : Routledge, 2014.

Milgram S., Obiedence To Authority [Kniha]. - New York : HarperCollins, 2009.

My sme les My sme les [Online] // Lykožrút- ako to teda je?. - 2018. - 12. 6 2020. - <https://www.mysmeles.sk/lykozrut-ako-to-veda-je>.

Pall L.M., Explaining "Unexplained Illnesses" [Kniha]. - New York : Harrington Park Press, 2007.

Panskepp J., Affective Neuroscience [Kniha]. - Oxford : Oxford University Press, 1998.

Panskepp J., Biven, L., The Archeology Of Mind [Kniha]. - New York : Norton, 2012.

Parrott L, Longer,H., An Introduction to Complexity Science [Časť knihy] // Managing Forests as Complex Adaptive Systems / aut. knihy Messier Ch., Puettmann,K.J., Coates,K.D.. - New York : Routledge, 2014. - Zv. str. 22.

Pauling L., Orthomolecular psychiatry [Periodikum] // Science. - 1968. - 160. - 265-71 : Zv. 3825.

Pease Allan Reč tela [Kniha]. - Praha : Ikar, 2004.

Pierce II J.A., Richard B. Robinson Jr. Strategic Management Strategy formulation and Implementation [Správa]. - Homewood Illinois : Richard D. Irwin Inc., 1988.

Saniga M., ed. [Konferencia] // Sliáčske poobhliadnutie 2018 - 1956. - [s.l.] : TU Zvolen, 2018.

Schore A.N., Affect Regulation And The Origin Of The Self: The Neurobiology Of Emotional Development [Kniha]. - Mahwah : NJ:Erlbaum, 1994.

Schore A.N., The Science of The Art of Psychotherapy [Kniha]. - New York : Norton, 2012.

Schueler G.J., Schueler, B.J. The Chaos of Jung's Psyche [Online] // Schueler's Online. - 8. 1 2012. - 2012. 1 2012. - <http://www.schuelers.com/ChaosPsyche/index.htm>.

Sighele S., Pireddu, N.,Ed., Tom Huhn,T., The Criminal Crowd and Other Writings on Mass Society [Kniha]. - Toronto : University of Toronto Press, 2018.

Stern et all. Stern Review on the Economics of Climate Change [Správa]. - London : http://www.hm-treasury.gov.uk/stern_review_final_report.htm, 2006.

Strogatz S. H., Nonlinear Dynamics and Chaos [Kniha]. - Cambridge MA : Perseus Books Publishing, 1994.

Taleb N.N., The black swan: the impact of highly improbable [Kniha]. - New York : Random House, 2007.

Tatarka D., Démon súhlasu [Kniha]. - Bratislava : Kultúrny život, 1956.

Thompson L. Older and Wiser: The Economic of Public Pensions [Kniha]. - New York : Urban Institute Press, 1998.

van der Kolk B., Developmental Trauma Disorder [Periodikum] // Psychiatric Annals. - 2005. - 5, pp. 401-8 : Zv. 35.

Walsh W.J., Nutrient Power [Kniha]. - [s.l.] : Skyhorse Publishing, 2014.

Wells Spencer Adam a jeho rod [Správa]. - Praha : Dokořán, 2005.

Wiezik M., Stromy bez lesa [Online] // Blog SME. - Petit press, 22. 7 2018. - 5 2019. - <https://wiezik.blog.sme.sk/c/488684/stromy-bez-lesa.html>.

Zeman M., Prezident (Miloš Zeman) k novele o ochraně přírody [Online] // You Tube. - Google, 21. 2 2017. - 20. 5 2019. - https://www.youtube.com/watch?v=ao_9DLr0odw.

Zimbardo P. Sword,R.,Sword,R., The Time Cure - Overcomming PTSD [Kniha]. - [s.l.] : Willey, 2012.

Zimbardo P. The Lucifer Effect [Kniha]. - [s.l.] : Random House Inc., 2007.

Zogg M. History of Heat Pumps [Správa]. - [s.l.] : Swiss federal Office of Energy, 2008.

